

שלושים לפטירתו של שולם חזן ז"ל

רואה אותך, אבא

בא לי לבכות, כמו ליוויתן גדול,
צלול, גבוה. לצלול עטוף באוקינוס דמעות.
עכשיו כשאני בוחר לי את דמותך ללכת איתך,
אני רואה אותך חזק. המוכן לכל משימה,
נכון להגיש עזרה ופיתרון בכל שעה,
בכל תיקון לכל אחד בכל עבודה.
מפליא בכל מלאכת תיקון עדינה.

זוכר אותך בימים שהיית מטופל חסר-אונים
הזקוק לעזרה ותמיכה.
רואה אותך לוחם צדק, שעות של ויכוחים וטענות
למען כבוד האדם ודמות החברה.
רואה אותך אבא ביסורך נאנק על כאב ושפל המחלה.
רואה אותך אבא אוהב יוצא לטיולי שבת, מספר,
מסביר, מתווה דרך, כועס, מלכד משפחה,
קושר הקשרים עם המשפחה המורחבת. רואה אותך
כשהעט בידך מהסס, חושב ומיד פותח בכתובה
מהירה ומחוברת החלטית ואפילו מפליא בכתב
ראי מהיר.
רואה אותך מסיים מסכת חיים שלמה, סיב קשה
וחזק בהיסטוריה האנושית, יהודית, ציונית-
ישראלית.

רואה אותך הולך ונשאר איתי, רואה איך החברה
שלך גומלת לך כגמולך, ברעות מסירות גם אחרי
הרגע האחרון.

עכשיו אני בוחר לי ציונים להמשך הדרך.
בית ההורים חדר העבודה שלך, חדר-האוכל,
"בית-אחדות". בעצם בכל המקומות שהיינו יחד
אתה מופיע שקוף, ברור. חלק מהמקום, אחד
מהאדמה.

